

Arrest

nr. 294 858 van 29 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op X 1996 in Benin City, waar u tot aan uw vertrek in 2012 verbleef. U behoort tot de etnische groep Bini en bent praktiserend christen.

U verliet Nigeria om een betere toekomst te hebben. U speelt voetbal en ervaart dat er buiten Nigeria meer kansen zijn om hier een carrière van te maken. Verder wilt u voor uw familie kunnen zorgen.

In 2012 reisde u naar Dubai voor een try-out als voetballer. Echter kreeg u geen contract en reisde verder naar Ghana. U woonde voor drie tot vier maanden in Ghana.

Hierna reisde u verder naar Ivoorkust. Hier verbleef u van 2013 tot 2015. In 2015 reisde u naar Libië en vervolgens naar Italië. In Italië deed u een verzoek om internationale bescherming op 15 december 2016. U verkreeg hier een status om humanitaire redenen. U reisde toch verder naar Frankrijk en diende er op 3 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Frankrijk zou u in het kader van Dublin terugsturen naar Italië maar u verdween vooraleer de transfer kon afgerond worden. U reisde verder naar België en verzocht de Belgische staat op 12 november 2020 om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort uitgereikt op 14 november 2018 te Brussel en (2) een kopie van uw identiteitskaart uit Italië die u verkreeg omwille van humanitaire redenen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart Nigeria te hebben verlaten omwille van het feit dat u een betere toekomst wilt hebben en dat u voor uw familie zou kunnen zorgen. U verklaart dat het verlaten van Nigeria resulteerde in een verandering op financieel vlak en dat u meer kansen kreeg (notities persoonlijk onderhoud dd. 20.01.2023, p. 11).

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

U verklaart namelijk meermaals dat u Nigeria verliet om meer kansen te krijgen en om uw voetbalcarrière uit te bouwen (NPO dd. 20.01.2023, p. 11-12, 14). **Uw aangehaalde asielmotieven zijn bijgevolg louter van economische aard.** U verklaart zelfs dat u op geen enkele manier in gevaar zou zijn in Nigeria, en dat u er zelfs graag nog eens op bezoek zou gaan om uw moeder te zien (NPO dd. 20.01.2023, p. 14). Verder verklaart u ook dat er geen enkele directe aanleiding was voor uw vertrek uit Nigeria en dat u enkel vertrok om een betere toekomst te hebben (NPO dd. 20.01.2023, p. 12).

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat uw aangehaalde problemen als zodanig geen betrekking hebben op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (zijnde ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep) noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U haalt immers geen andere persoonlijke vrees of mogelijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als reden van uw vlucht uit Nigeria.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State

West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw paspoort uitgereikt op 14 november 2018 te Brussel en (2) een kopie van uw identiteitskaart uit Italië die u verkreeg omwille van humanitaire redenen. Deze documenten bevatten louter identiteitsgegevens, hetgeen hier niet ter discussie staat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 27 januari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enig middel voert verzoeker de volgende schendingen aan:

"schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen Van 28 Juli 1951 ("vluchtelingenconventie")
- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker stelt:

"[...]

In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verzoeker er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken, omdat verzoeker aangaf dat hij Nigeria heeft verlaten om een betere toekomst te kunnen hebben en om voor zijn familie te kunnen zorgen.

In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vervolgens eveneens dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zouden bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals vastgesteld in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker betwist deze beoordeling.

In het geval zou worden geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, dient op het volgende te worden gewezen.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28). [overzicht rechtspraak EHRM]

[...]

Verzoeker is door de zeer lange duurtijd dat hij Nigeria heeft verlaten, meer dan tien jaar geleden, vervreemd geraakt van zijn land van herkomst. Hij verliet Nigeria definitief in 2012 en verblijft sinds 2015 in Europa. Sinds 25 november 2020 verblijft hij in België. Hij integreerde zich en kon op deze manier stelselmatig een stabiel bestaan opbouwen. Hierdoor kon hij werken en een inkomen vergaren, waarmee hij zijn familie (waaronder zijn moeder) tevens kon voorzien in Nigeria. Verzoeker is actueel ook werkzaam in België. Hij werkt in een warenhuis, waarbij hij instaat voor de logistiek. Het hebben van een inkomen (werk) is essentieel voor verzoeker om zijn familie en zichzelf te kunnen onderhouden. Verzoeker verbleef eerder in Italië, maar door een gebrek aan werk verliet hij dit land en kwam hij naar België toe.

Bij een terugkeer naar Nigeria vreest verzoeker derhalve dat hij niet langer kan beschikken over de nodige financiële middelen om niet enkel zichzelf maar ook zijn familie te kunnen onderhouden. Zij zijn immers afhankelijk van verzoeker. Deze bron van inkomsten dreigt derhalve op te houden te bestaan. Verzoeker zelf heeft geen huisvesting of inkomen in Nigeria. Hij is, temeer, vervreemd geraakt van zijn land van herkomst. Een terugkeer naar zijn land van herkomst zou derhalve betekenen dat er een reëel risico bestaat dat verzoeker bij terugkeer naar Nigeria (sinds hij het land verliet in 2012) zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Er is voor verzoeker geen perspectief op verbetering. Hij verliet net hierom Nigeria in 2012, op zoek naar een stabiel leven dat hij thans gevonden heeft. Deze stabiliteit - waardoor verzoeker voor zichzelf en voor zijn familie kan voorzien in een menswaardig bestaan - zou worden doorbroken bij een terugkeer naar Nigeria. Dit vormt de basis voor de vrees die verzoeker heeft."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissing stelt:

“U verklaart Nigeria te hebben verlaten omwille van het feit dat u een betere toekomst wilt hebben en dat u voor uw familie zou kunnen zorgen. U verklaart dat het verlaten van Nigeria resulteerde in een verandering op financieel vlak en dat u meer kansen kreeg (notities persoonlijk onderhoud dd. 20.01.2023, p. 11).

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 aannemelijk te maken. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

*U verklaart namelijk meermaals dat u Nigeria verliet om meer kansen te krijgen en om uw voetbalcarrière uit te bouwen (NPO dd. 20.01.2023, p. 11-12, 14). **Uw aangehaalde asielmotieven zijn bijgevolg louter van economische aard.** U verklaart zelfs dat u op geen enkele manier in gevaar zou zijn in Nigeria, en dat u er zelfs graag nog eens op bezoek zou gaan om uw moeder te zien (NPO dd. 20.01.2023, p. 14). Verder verklaart u ook dat er geen enkele directe aanleiding was voor uw vertrek uit Nigeria en dat u enkel vertrok om een betere toekomst te hebben (NPO dd. 20.01.2023, p. 12).*

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat uw aangehaalde problemen als zodanig geen betrekking hebben op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (zijnde ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep) noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U haalt immers geen andere persoonlijke vrees of mogelijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als reden van uw vlucht uit Nigeria.”

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de voorstaande motivering die stelt dat zijn aangehaalde problemen geen betrekking hebben op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan het criterium van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker verwijst inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet naar mogelijke precare leefomstandigheden die het gevolg zijn van gedragingen van actoren.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name “*een opzettelijk handelen of nalaten door actoren*” vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Verzoeker benoemt echter geen actor die verantwoordelijk zou zijn voor een voorgehouden precare socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria, laat staan dat hij door het opzettelijk handelen of nalaten van handelen door een actor persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. De opwerping dat verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria niet langer kan beschikken over de nodige financiële middelen om zichzelf en zijn familie te kunnen onderhouden, kan dan ook niet aangenomen worden als een mogelijke schending van artikel 48/4, § 2 b).

5.3. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) stelt de bestreden beslissing: “*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*”

Verzoeker brengt geen verweer aan ten aanzien voorstaande conclusie op basis van de beschikbare landeninformatie in het dossier. De motivering blijft derhalve onverminderd staande en wordt de Raad bijgetreden.

5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS